

Zastrašujuće zabavno — DŽEF KINI, autor knjige *Dnevnik šonjavka*

POSLEDNJI KLINCI NA SVETU i PONOĆNA OŠTRICA

NETFLIX

NETFLIX
ORIGINALNA SERIJA

Najprodavaniji serijal Njujork fajmsa

MAKS BRALIJE

Ilustrovaó: DAGLAS HOLGEJT

ProPolis
BOOKS

**POSLEDNJI
KLINCI
NA SVETU
i PONOČNA OŠTRICA**

SVI JE VOLE!
SERIJA POSLEDNJI KLINCI NA SVETU!

„ZASTRAŠUJUĆE ZABAVNO! Poslednji klinci na svetu Maksa Bralijea donosi veliko uzbuđenje i još veći smeh.”

DŽEF KINI, autor knjige *Dnevnik šonjavka*

„Zabljakujuće zabavno sa iznenađujućim razvojem likova.”

School Library Journal

„Dobra stara zabava koja PRŠTI OD AKCIJE u borbi sa čudovištima.”

Kirkus Reviews

„ZABAVNI SMAK SVETA.”

Publishers Weekly

„Dopadljivi likovi, puno avantura, kao i LEPLJIVO, JEZIVO IZOBILJE MONSTRUMSKIH SLINACA, samo okreću stranice.”

Booklist

„Džek je fantastičan narator... mladi fanovi zombija pridružiće se u ovom novom serijalu koji ima svu moguću jezivost (zbog zombija) i heroizam (dece) kojem se može nadati.”

Bulletin of the Center for Children's Books

„Urnebesno i srčano.”

Boy's Life

„Poslednji klinici na svetu su STRAVA.”

Powell's Books

„Preporučio bih Poslednje klinice na svetu ljudima KOJI VOLE VIDEO-IGRICE jer je podjednako brzog ritma.”

The Guardian

„Teško je iznaći šta nepredvidivo da radiš sa zombijima, ali ova pametna mešavina crno-belih crteža i živopisne proze donosi novi život nemrtvima.”

Common Sense Media

„ČUDOVIŠTA IZ OVE KNJIGE naprosto preklinju da OŽIVE.”

Parenting Chaos

„Delom ŠVAJCARSKA PORODICA ROBINSON, a delom OKRUŽEN MRTVIMA, odlična knjiga Maksa Bralijea i Dagleasa Holgejta privući će čitaoce s razvijenom maštom.”

Reading Nook Reviews

„Ova VRELA ČITALAČKA AVANTURA je za svakoga ko je u potrazi za dinamičnom i smešnom pustolovinom.”

Guys Lit Wire

SNEG SE TOPI, A DŽEK I DRUŠTVO SU TEK POČELI DA SE ZAGREVAJU...

PREŽIVLJAVANJE NJIHOVE PRVE zime nakon Apokalipse čudovišta nije bilo lak posao, ali Džek i njegovi ortaci ne gube vreme, već se bacaju u akciju protiv nekih od najgadnijih, najopakijih čudovišta unaokolo. Kad Džek otkrije da njegov luisvilski bodež ima nove moći koje nisu s ovog sveta, započinje komplikovanu obuku da bi otkrio kakve nove vrste uništenja sadrži u sebi.

Ali između odbijanja zombijeveskih napada, bežanja od čudnih, svetlucavih Lijančica koje s praskom izbijaju iz zemlje i provlačenja partija video-igrice tu i tamo, jedva da mu ostaje malo vremena da shvati šta ne valja s njihovim ortakom Dirkom, koji se uvrnto ponaša svaki put kad su neumrli u blizini. Kada se pojavi neočekivani zlikovac, mogu li Džek i njegovi drugari da izbave sebe – i ostatak sveta – od kosmičke dominacije?

PRETHODNO, U
POSLEDNJI KLINCI
NA SVETU:

PRAZNIČNE
RADOSTI!

DŽINOVSKO
ČUDOVIŠTE!

NAŠI SRČANI JUNACI
LIPOZNAJU NOVOG
NEPRIJATELJA –

PAŽNJA,
DEČICE!

JA SAM
LJUDSKO BIĆE, KAO
I VI! SAMO ŠTO SAM
ZLA!

(ILI MOŽDA
SAMO OZLOJEĐENA
I NESHVAĆENA. ALI
NAJVEROVATNIJE
ZLA.)

I, NAŽALOST,
DIRKA UGRIZU!

LIJEO GA
ZOMBI.

ŠTO JE,
POKAZAĆE SE,
LOŠE.

MHAAAU

OD TOG TRENUTKA
STVARI POSTAJU SVE
GORE...

TO SAM JA – BIČ
KOSMOSA, GENERAL
NEUMRLIH. SLUŽIM
SAMO REŽŽOČHU

JA SAM –

GLJARG!

NAZDRAVLJE.

ZANIMLJIVOST: GLJARG
(PARDON, GHAZT)
JE JEDNIM DELOM
ISTOPLJENA AKCIONA
FIGURICA.

DIRK
ISPIJA OČNU
JABUČICU.
SPAŠEN JE!

DOBRO DOŠAO
NAZAD! KAKVA
JE BILA OČNA
JABUČICA?

ZLO JE SPREČENO,
A ONDA POBEGNE!

UVRNUTA.
HAJDE DA TO
NE PONOVI MO,
U REDU?

A SADA SE NEŠTO
SUPERČUDNO DEŠAVA SA
LUISVILSKIM BODEŽOM...

OPAAA!

UPOZORENJE!

VREME JE
ZA PETU
KNJIGU,
NARODE.

POSLEDNJI KLINCI NA SVETU i PONOĆNA OŠTRICA

Prevod s engleskog: Anđelija Jočić

MAKS BRALIJE I DAGLAS HOLGEJT

Naslov originala:

The Last Kids on Earth and the Midnight Blade

Max Brallier

Illustrations: Douglas Holgate

Text copyright © 2019 by Max Brallier

Illustrations copyright © 2019 by Douglas Holgate

First published in the United States of America by Viking,
an imprint of Penguin Random House LLC, 2019

Translation rights arranged by Propolis Books

All rights reserved

© 2024 Propolis Books za srpsko izdanje

Sva prava zadržana.
Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u delovima i u celini.

Za Alis.
Za Danijelsa.
Za kucu.
Za sve.

M. B.

Za „MVP” momke
Ostanite divlji za sva vremena.

D. H.

MAPA VEJKFILDA

HANGAR

GRADSKA
ŠUMA

AUTO-
PERIO-
NICA

CVS

GRADSKI PARK
(SADA PREPLIN
LIJANČICA)

KVINTOVA
KUĆA

STARA FABRIKA
KUTIJA
(POZNATO
LEGLO DOZERA)

DOKOVI
(VODA JE SADA
ZALEĐENA)

PARKER ŠKOLA

FARMA
BOŽIČNIH
JELKI

SUPERMARKET
ATLANTIK

GRADSKI TRG (DOM
NAŠE KUĆICE NA
DRVETU, DŽOOVE
PICERIJE I DOBRIH
DRUGARA MONSTRUMA)

STARO JUŽNO
GROBLJE

OTPAD VELIKOG ALA
(KUĆA ZOMBIJA)

SLADOLEDŽINICA
LAVANDA

ISTORIJSKA
OBLAST
VEJKFILDA

GRADSKA
BIBLIOTEKA

ABC BIOSKOP

poglavlje jedan

E pa, desilo se. Nakon sveg tog vremena, sredili su nas načisto.

Zombiji su nas ugrizli.

Preokrenuli smo se. Promenili smo se. Pogledaj nas – iskrivljena neumrla lica, mlitavo neumrlo držanje.

Mi smo zombiji. Totalni zombiji.

Kvint: zombi. Dirk: zombi. Džun: totalni, najzombastiji zombi.

Stvari su sada drukčije...

Naše avanture su malo sporije: manje sprintanja unaokolo, više teturanja. I naši apetiti su se promenili: manje prženih krofni, više mesnih burgera.

Znaš šta, hajde da te uputim u situaciju. Da te prosvetlim. Objasnim **KAKO** smo se pridružili redovima neumrlih.

Vidiš, prošlo je oko mesec dana otkad su se, ovaj, **DESILE KRUPNE STVARI**. Mesec otkako smo upoznali novu zlikovku. Zlikovku koja je, zapravo, **LJUDSKO BIĆE**.

Ime te zlikovke je **IVI PODRUGIVALOVA**, i kao i ja, ona je supermegaštreberka. Ali, *za razliku od mene*, ona je **POTPUNO POLUDELA...**

Prvo, ona je ukrala moj voljeni luisvilski bodež, a ja sam bio, kao, a-a, NIJE U REDU.

Zatim je učinila da Dirka ujede zombi!

Sve je to bio deo njenog velikog zlog kosmičkog plana – ona je htela da izvede taj uvrnuti ritual i da dovede kosmički užas, GLJARGA, u našu dimenziju.

Vidiš, Gljarg je General Ghazt i on ima moć da kontroliše zombije svojim **REPOM**... A to je, onako, stvarno loše. Ali Kvint, Džun i ja uleteli smo kao tri musketara! Spasli smo Dirka tako što smo ga nahranili očnom jabučicom, koju nam je pozajmila naša ortakinja-čudovište, Varg.

Očna jabučica je imala nekakav isceljujući, antizombi eliksir u sebi, a Dirk je posisao njen sadržaj kao čašu vruće, sluzave limunade. (Bilo je odvratno, nego šta.)

Vratili smo moj bodež, takođe. Ali ne pre nego što se povezao sa dimenzijom čudovišta...

**STVARI SU
POSTALE STVARNO
ČUDNE!**

I na kraju, pa – **MALČICE SMO OMANULI**. Ivin plan je upalio! Ghazt je ušao u našu dimenziju. Ali, zato što smo se mi umešali, stvari su otišle malo postrance i taj lik je preuzeo oblik **PACOVA** – pacova pomešanog sa Ivinom kolekcijom akcionih figurica. Tako da je sada poluplastični-poluglodarski kosmički ljigavac koji kontroliše zombije.

I utekli su! Ivi i Ghazt: sada su u bekstvu, šturnuli su, loši likovi koji mučkaju gadne planove!

A to nas dovodi do... upravo ovog jutra.

I nas, koji postajemo zombiji.

Ja, Džek Salivan – nekadašnji postapokaliptični akcioni junak! Sada, samo šugavi postapokaliptični **ZOMBI LIK.**

Kao i Džun, Dirk i Kvint. Isto zombiji. Mi smo samo četvoro običnih, normalnih zombija među stotinama zombija. Stvari su napravile zaokret prema *užasavajućem...*

– Narode, biti zombi *smrdi!* – kaže Džun. –
Bukvalno. Smrdi.

– Da se nisi usudila da pljuješ po smrdu – odbrusi
Kvint. – Proveo sam nedelje usavršavajući ga!

– Prestanite da toročete! – brecne se Dirk. – Mi
smo zombiji. Zombiji ne toroču!

Dobro, dakle... Lagao sam. Mi se samo *pretvaramo* da smo zombiji. Mi smo na tajnom zadatku. To je deo supertajne *MISIJE OPERACIJE: PORAZITI IVI I GENERALA GHAZTA!*

U ovom trenutku se teturamo, u zombi-stilu, prema vejkfildskom Kuglodromu, koji je Ivina i General Ghaztova zlikovačka jazbina.

Kako znamo da je to njihova zlikovačka jazbina?

Zato što je iznad ulaza u Kuglodrom naslagana gomila starih TV-a, a Ivi je tamo gore, i priča:

DOĐITE, ZOMBII!
DOĐITE, SVI DO JEDNOG!
IMAMO STAZE ZA KUGLANJE!
BESPLATNO KUGLANJE AKO
KUPITE VELIKU PITU! I BIĆETE
SA SVOJIM VELIKIM
VOĐOM...

GHAZTOM
SVEMOĆNIM!
BLAGOSLOVIĆEMO
VAS NJEGOVIM
REPOM!

Ja se nagnem i došapnem mojim ortacima: – Divi Ivi kako mami zombije s koca i konopca. Stvarno se primila na svoju zlu stranu. Kao, sad je superzlikovka.

– Izgleda da zombije privlači njen glas – kaže Kvint.

Džun klimne glavom: – Jašta, zato što ljudi = hrana.

Vidiš, nas četvoro smo špijunirali Kuglodrom nedelju dana, čekajući dovoljno veliku hordu zombija da naiđe, kako bismo mogli da šmugnemo unutra sa njima, neprimećeni.

I konačno su naišli...

A mi smo ušli u ulogu i pridružili se klubu hodajućih zombija, ali ne pre nego što smo obavili završnu proveru stavki na spisku operacije – zombi-šminka: urađeno. Siva koža, zelena ljigava tečnost curi iz naših usta, frizura samo-što-sam-se-probudio.

Zadah zombija: sređeno. Imamo SMRAD. Kvint ga je spakovao u bočicu. Odvratan je i gadan i meni se povraćka digla otprilike do tri četvrtine grla – ali radi.

I, na kraju, ono NAJVAŽNIJE: zombi-hod. ILITI vučenje nogu. ILITI zombi-cikcak. Znali smo da naš zombi-hod mora da bude savršen ako hoćemo da se stopimo s masom. Proveli smo dane uvežbavajući ga – čak smo ga izveli i pred Bardlom da bismo bili sigurni da smo ga doveli do savršenstva.

Bolje nam je da upali, zato što se približavamo ulazu u kuglanu. Zombiji su nam sa svih strana, guraju se oko nas...

OVO JE NAŠ
NAJGLUPLJI
PLAN DO
SADA.

A TI SI
IMAO GOMILU
GLUPIH PLANOVA,
DŽEK.

PSSST. JA
PRETVARAM
GLUPOST U
UMETNOST.

Nadam se da je Ivi spremna, zato što dolazimo – i stižemo na naplatu! Ona je ukrala moj bodež! Zombifikovala je moje prijatelje! Učinila je – prosto – gomilu stvari!

A za samo nekoliko trenutaka ćemo je tresnuti svojom naplatom. Svi četvoro, zajedno, kao strava osvjetnici...

Teško disanje – kao dahtanje – izvlači me iz moje fantazije o timu superheroja. Očekujem da vidim zombija koji teško diše, ali to je zapravo Dirk. A on *ne izgleda* spremno da uključi svog osvetnika.

Što je u redu. Prošao je kroz neke prilično ozbiljne stvari. Mislim, isceljen je. Ali verovatno je i dalje – tamo gore – malčice izbezumljen.

– Dirk, si dobro? – upitam šapatom.

Pre nego što stigne da odgovori, osetim ruku na svojoj. Pogledam. – Džun, držiš me za ruku! – uzbuđeno šapnem.

– Ne držim – odbrusi. – *Stiskam.*

– Ljubavni stisak?

– NE! *Ima-da-te-boli* stisak – procedi škripućući zubima. – Dosta priče!

Džun me stisne dva puta – ekstrabolno čvrsto – i ja pogledam uvis kako se vrata kuglane s treskom otvaraju.

Izvedem svoje najbolje zombijevsko mumlanje dok nas, zbijene sve zajedno, masa nosi u domaću zlikovačku bazu...

